



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Vita S. Gregorii, Lingoniensis Episcopi, (ex Gregorio Turonensi in vita patr.
c. 7.) qui tribus reperitur interfuisse Galliarum Concilijs, Epaunensi,
Aruernensi, necnon etiam tertio Aurelianensi; sed ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

VITA S. GREGORII, LINGONIENSIS
Episcopi, (ex Gregorio Turonensi in vita patr. c. 7.)

qui tribus reperitur interfuisse Galliarum Concilijs,
Epaunensi, Aruernensi, necnon etiam tertio Aurelia-
nensi; sed huic per Legatos tantum. Numerus autem de-

Item Annales, cimus sextus Lingoniensis sedis antistes. Desijt verò
Tom. 7. ab humanis postquam sedisset annos 32. Incarnatus

verbi Anno 541. Pontificatus Vigily, 2. Imperij
Iustiniani 15. Regnante Theodober-
to, Francorum rege.

4. Ianuarij.
Clarum ge-
nus eius.

SANCTVS Gregorius, excelsa senatorij or-
dinis dignitate valdè clarus, & litterarum
apprimè eruditus, quadraginta annis mira-
bili prudentiâ, iustitiâque opinione, Augustodu-
nensis civitatis comitatum administravit. Comi-
tem habuit eiusdem ordinis senatorij dignitate
Armentariam nomine, in primis nobilem, qua
communi mortis debito, priuatus, ad episcopa-
lem Lingonicâ vrbis sedem, populi suffragio vo-
catus est. Quam tanta vitæ puritate, tantoque vir-
tutum omnium splendore, in medijs mundi curi-
regendam suscepit, ut nihil planè mentis eius pu-
ritas, & candor morum, ab eremitica puritate di-
stare videretur. Habebat hic sanctus pro more, in
noctis medio confurgens, devotas Deo laudes, o-
stio templi diuinitus ad eius ingressum referat
offerret; & quodd dictu mirum est, cum solus esset
suaue sonantes psallentium voces exaudiebantur.
Non dubium quin sancti, quorum reliquiæ eo-
dem in loco reconditæ erant, communes Domi-
no laudes reddebant.

Post mortem
vxoꝝ ad e-
piscopatum
vocatur.

Fracturam
eximie san-
ctitatis sig-
num.

Crucis signo
dæmonia.
eos liberat.

Sanctissimo manuum suarum contactu, pluri-
mos à Dæmoniacâ potestate eripuit: crucis quoque
signo

signo, omnes quotquot accurrebant à Dæmone
obsessos, facilè liberabat. Armentariam neptem
suam quartana febris laborastem, & à medicis de-
relictam, orationis instàtia restituit incolumem.

Febrietan-
tem curat.

Nulla porò corporis ægritudine, aut diutur-
no languore vexatus prius, subitò, in itinere con-
stitutus, in febrim incidit. Qua paulatim carnis
compago soluta, liberam sanctissimæ animæ ad
suum creatorem præbuit facultatem. Facies eius
candore niueo, futuræ resurrectionis gloriam
præsentabat. Funus verò muleorum lachrymis
procuratum, ad Diuionense castrum delatum est;
sed cum pondere baiuli aggrauati in terram de-
ponerent, ut resumptis viribus ad Basilicam bea-
ti Ioannis deferrent: ecce vincti carceris, defuncti
corporis opes, sublato clamore implorare cœpe-
runt; ò, virorum beatissime, miserere nostri, &
quos viuens durissimæ captiuitatis vinculis non
absoluisti: vel iam cælesti ornatus gloria dissol-
ue. Ad has miserorum voces baiuli reposito fere-
tro, virtutem beati antistitis præstolabantur. His
ergò expectantibus, subitò reseratis carceris o-
stijs, contractisque catenis, omnes pariter dissolu-
ti, ad beati corpus peruenerunt. Vnde miraculi
magnitudine stupefactus Iudex, omnes, benignè,
iudicio absolutos, libertate donauit.

Tradit spi-
ritum.

Magnū mi-
raculū, pro
inuocatio-
ne sanctorū.

Corpus eius humo, de more, coopertum, lon-
go post tempore, omnis corruptionis expers in-
uentum est. Quod Tetricus, sancti viri successos,
sanctitatisque opinioe venerabilis, ex angustijs
eruit, atque in aliud monumentum, tanto præfule
dignum, transtulit: nec non sacro altari honora-
uit. Vbi frequens populi confluxus, vim miracu-
lorum cum gaudio expertus, Deum in sancto eius
laudare nunquam destitit.

Miracula.